

thi ser man paa det statistiske Bureaus Tabelværks Opgivelse over Formueskatten og Formuen, havde Allinge kun 571 Kr. pr. Individ, medens 32 mindre Købstæder i Landet, som den stod sammenstillet med, havde gennemsnitlig 1,301 Kr. pr. Individ. Denne Købstadkommune lever altsaa i betydeligt trykkede Kaar. At den har betalt Renter og Afdrag af sit Havnelaan rettidigt, synes jeg ikke skulde bevirke, at den ikke skulde faa Nedsættelse paa sit Havnelaan. Den har nemlig gentagne Gange andraget om at faa Statens Støtte til Havnens Udvidelse, og i 1899 androg den om Statslaan til Udvidelse af Havnen, hvortil der var projekteret en Udgift af 450,000 Kr. Allinge Kommune har atter sidste Aar andraget om Statens Understøttelse til Udførelse af samme Plan og rettet Anmodning til Trafikministeren om, at denne Plan maatte blive undersøgt af Vandbygningsvæsenet, for at man kunde faa at vide, om den maatte blive anbefalet. Af disse Grunde skal jeg tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister og det høje Ting, om dog ikke ogsaa Allinge kunde tages med denne Gang.

L. Rasmussen: Det af det ærede Udvalg stillede Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag er jo en Imødekommen overfor mine Udtalelser ved Sagens første Behandling. For saa vidt maa jeg være meget tilfreds. Jeg skal dog tilføje, at jeg kan ikke nægte, at jeg ifølge den højtærede Finansministers velvillige Udtalelser havde næret et lønligt Haab om, at man fuldtud havde efterkommet mine Ønsker, saa at Ændringsforslaget var gaaet ud paa at ændre 11. Juni Termin 1906 til 11. Juni Termin 1907, medens det kun gaar ud paa at ændre det til 11. December Termin 1906, men det er jo kun et halvt Aars Forskel, og jeg indrømmer, at det halve Aars Respit er af væsentlig Værdi for Skyldnerne; det er jeg ogsaa taknemmelig for paa deres Vegne.

Der er imidlertid et andet Forhold ved den foreliggende Sag, som jeg synes mindre godt om, og som jeg ikke mindes at have mødt for paa Rigsdagen. Det synes mig nemlig — i hvert Fald kan jeg ikke forstaa rettere —, at man her i Lovforslagets Tekst skriver en Bestemmelse, som man til Dels gør om ved sine Udtalelser i Betænkningen. Lovforslagets Tekst, bortset fra de Summer, der ere nævnte, er jo priselig kort, koncis og tydelig. Den lyder saaledes: „Nedennævnte Debitorer kunne fuldt afgøre deres Gældsforpligtelser til

Statskassen senest i 11. Juni Termin 1906 af den for hver især anførte Affindelses-sum“. Det synes jeg er meget tydeligt. Man kan altsaa fuldtud afgøre alle sine Forpligtelser overfor Staten ved at betale de her anførte Summer. Det eneste, man ændrer her, er, at man sætter 11. December Termin 1906 i Stedet for 11. Juni Termin 1906. Derefter synes jeg, det maa stille sig saaledes for enhver af disse Skyldnere, at nu ere alle de Bestemmelser, de oprindeligt ere gaaede ind paa med Hensyn til Ydelse af Renter og Afdrag til Statskassen, bortfaldne, naar dette Forslag er vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Hans Majestæt Kongen. De have saa kun den 11. December 1906 at betale de Summer, her er nævnte, og nichts videre.

Men gaa vi saa til Betænkningen, faa vi noget ganske andet at vide. Paa Betænkningens 3die Side, første Spalte, hedder det nemlig — jeg skal ikke oplæse det, skønt det er kort — at, bortset fra disse Bestemmelser, skal man alligevel i 11. Juni 1906 betale til Statskassen sine i de tidligere Kontrakter stipulerede Renter og Afdrag osv., og saa føjes der ganske vist til, at de saaledes indbetalte Afdrag fradrages i Affindessummerne, naar man endelig gør op i 11. December Termin 1906. Jeg synes, det er en underlig Maade at lovgive paa. Thi dersom jeg har Ret i dette, at naar Lovforslaget bliver endelig Lov, ere alle andre Bestemmelser, som i sin Tid ere vedtagne ved Laanets Stiftelse, bortfaldne — og det tror jeg efter Lovforslagets klare Udtalelser —, saa kan der ikke være Tale om Betaling af Renter eller Afdrag i 11. Juni Termin 1906. Man kunde ellers lige saa godt i Betænkningen have sagt: En Gæld, der her er opført med 10,000 Kr., skal betales med 9,000 Kr. i 11. Juni Termin, men disse fradrages ganske vist i det, der skal betales 11. December 1906. Jeg synes, at man paa den Maade forkvakler Lovforslagets klare og utvetydige Tekst ved sine Udtalelser i Betænkningen. Men hertil kommer jo, at for saa vidt det drejer sig om Skyld, ved hvilken baade Hovedstolen er saa stor efter disse Bestemmelser, og det Afdrag, der efter de gamle Bestemmelser skulde betales i 11. Juni Termin, er saa betydeligt, at Skyldneren maa gøre Laan for at kunne betale, bliver Skyldneren jo nødt til efter den Fortolkning at gøre to Laan, for saa vidt han ikke den 11. Juni vil laane hele Summen, og det er jo uøkonomisk. Alene det, at der skal gøres to Laan, paafører Skyldneren en